

Eva Andreas
Tunadalskyrkan
Påskdagen 180401
Mark 16:1-20 "Jesus lever"

Så får vi mötas i glädje och lovsång över att Jesus har blivit levande igen, och finns här mitt ibland oss när vi möts till gudstjänst. Men den där morgonen vi läser om i texten var det ingen klang- och jubelkänsla, tvärtom, kvinnorna kom med tunga steg, fyllda av sorg och vemod, fyllda av frågan om hur de skulle komma in i klippgraven som hade en stor sten som dörr, fyllda av alla tankar runt det som hade skett – hur Jesus hade korsfäst, dött och slutligen i all hast blivit begravet. Nu kom de för att göra det sista för honom, smörja hans döda kropp.

De hade ingen triumfkänsla, de var bara mycket frågande. De hade förmodligen inte ens i tanken att det skulle kunna hända något sådant som hade hänt. Och därför var hälsningen från mannen i vita kläder så märklig: *Ni söker efter Jesus från Nasaret, han som blev korsfäst. Han har uppstått, han är inte här. Se. här är platsen där han blev lagd.*

Det fanns ingen chans att förstå det hela, bara att det hade hänt något extraordinärt, och de kunde inte ana att detta var början till något mycket stort som skulle få betydelse genom århundraden och årtusenden.

De får också hälsningar personligen till Petrus och kollektivt till de andra lärjungarna som hade gömt sig av rädsla, av skam, av förtvivlan. Han skall gå före er till Galileen, där skall ni få se honom.

Vad var det som hände, hur kunde mannen i vita kläder veta så mycket och så detaljerade saker? De sprang därifrån, darrande och utom sig och sa ingenting till någon, för de var rädda.

Och där slutar Markusevangeliet. Ett märkligt slut och många menar att det måste ha försvunnit en fortsättning. Men i våra biblar finns det en fortsättning, även om det står inom parentes, för man tror att det är ett tillägg som inte är skrivet av Markus, för att inte få det avhuggna slutet.

Har du varit med om hur en situation när man är mitt i den verkar allt annat än positiv, hur man tvingas kämpa för att överhuvudtaget kunna fungera, hur man inte ser annat än problem, och inte lyssnar till dem som försöker säga, att det nog finns en del bra saker ändå, och så småningom med facit i hand kan börja urskilja verkan av det som hände, börjar kunna se saker man inte insett, ser hur erfarenheterna av det som hänt kan vara till hjälp, om än de är dyrköpta.

Under sin tid tillsammans med lärjungarna berättar Markusevangeliet om hur Jesus alltid tog sig tid att förklara och undervisa, så att det de inte förstod blev tydligt, och ända fram till sitt gripande försökte han förklara, försökte han förbereda dem även om de inte fattade det då. Men han hade redan en gång sagt, i samband med att han förutsade att de alla skulle komma på fall, "När jag

har uppstått skall jag gå före er till Galileen". Och nu kommer samma sak igen. Hälsa till lärjungarna: Han går före er till Galileen. Där var deras hemmaarena, där hade de först mött honom, där skulle de få nya utmaningar, nya möjligheter, de skulle få se honom återvända till sin himmelska tillvaro.

Men innan de kom så långt så kom han efter sin uppståndelse till dem vid olika tillfällen. Vi får bara väldigt vaga antydningar i vår text, men mer utförligt i de andra evangelierna. Jesus som tidigare hade varit så noga med att förklara det som lärjungarna fick bevittna och lyssna till, kom också nu till sina lärjungar och förklarade vad som hade hänt, det berättas om hur han gick igenom allt som stod om honom i skrifterna – vårt gamla testamente, hur han lade alla pusselbitar på plats, hur de fick se att han var levande, de fick se märkena på hans kropp och kunde undan för undan hitta en ny förståelse – och budskapet om uppståndelsen kom att bli en mycket viktig del av deras predikningar i fortsättningen. I exempelvis första Petrusbrevet 1:3 läser vi: *Välsignad är vår Herre Jesus Krist Gud och Fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesus Krist uppståndelse från de döda.*

Och så fick de löftet om helig ande, hjälparen, som skulle påminna dem om och hjälpa dem att förstå allt som Jesus hade sagt. Hjälparen som inte som Jesus bara kan möta en person i taget, utan har helt andra möjligheter. Och när Anden kom på pingstdagen hände något stort, de rädda, försagda lärjungarna ställde sig upp och berättade om Guds gärningar på många språk och Petrus, den som svikit totalt men också blivit upprättad totalt reste sig upp och predikade så att 3000 kom till tro och sade bl a (Apg 2:24) *"Gud löste Jesus ur dödens vånda och lät honom uppstå, eftersom det inte var möjligt att döden skulle få behålla honom i sitt grepp".*

Om Jesus inte hade uppstått skulle inte vi kunna mötas till gudstjänst. Men genom att han lever idag kan vi få glädjas och veta att han är med där människor möts i hans namn. När vi döper är det en symbol för att vi dör och uppstår med Jesus och får del av det nya livets verklighet, När vi tar emot nattvarden tar vi emot honom själv, när vi läser Bibeln är han närvarande och vill visa också oss vem han är. När vi möter varandra får vi bära budet om att han lever, att han älskar. Och han har gett oss tillgång till de himmelska krafterna. Paulus skriver i Efesierbrevet 1;18-19: *Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga, hur väldig hans styrka är för oss som tror, samma oerhörda kraft som han med sin makt lät verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himmelen.*

Vi kommer aldrig att kunna förklara vad som hände när Jesus uppstod, ingen var där och såg det hända, men vi kan få erfara det, när vi läser bibeln, när vi öppnar vårt inre för att ta emot honom, uppleva hur rädsla och förvirring i livets olika skeden kan vändas till något nytt, och att vi kan få del av uppståndelsekraftens verklighet, att han inte lämnar oss, utan hela tiden vill leda vidare.

Idag får vi hälsningen från den tomma graven: Hälsa särskilt till Eva, till NN...
Idag får vi budet: Han skall före er gå till Galileen, Han ska gå före dig in i det som ligger framför. Vi är inte ensamma, han finns vid vår sida.

Och så sänder han ut oss som det står i bibeltexten; *Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen.*

Men grunden är uppståndelsen – segern över det onda och att vi får göra det tillsammans med honom.

AMEN

Bibelcitат från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se